

[Niels Andersen.]

som følge af prisudviklingen forhøjede pensionsydelse. På denne baggrund tilstræber man en fremtidig ordning, hvorefter pligten for tjenestemændene til at yde folkepensionsbidrag mod samtidig at have adgang til at oppebære folkepension, eventuelt med dennes mindstebeløb, indgår som en integrerende bestanddel af den samlede pensionsordning for de nuværende tjenestemænd, hvis pensionsmæssige stilling herefter i det hele søges tilrettelagt således, at de uheldige følger af udviklingen siden 1946 søges fjernet.

I denne forbindelse melder sig det principielle spørgsmål, om og i hvilket omfang fremtidige ansættelser af statens faste personale bør ske på pensionsmæssige vilkår. Jeg skal ikke lægge skjul på, at dette spørgsmål er et overordentlig vigtigt punkt for retsforbundet. Skal der være nogen mening i loven om folkepensionering, anser vi fra vor side det for den eneste naturlige konsekvens, at folkepensionen skal gælde for alle landets borgere. Ønsker man derudover at opnå nogen form for pension, må man selv drage omsorg derfor.

Det fremgår af kommissionens betænkninger, at der har været divergerende opfattelser vedrørende dette spørgsmål; men man burde efter min opfattelse have fundet en løsning og indarbejdet resultatet i de foreliggende lovforslag, således at der blev mening i folkepensionsloven. Store kredse i befolkningen havde ventet, at lønningslovsforslagene havde klaret spørgsmålet om fremtidige ansættelser i statens tjeneste på en sådan måde, at pensionsspørgsmålet kunne hvile i folkepensionsloven, som tilfældet er for landets borgere i øvrigt. Det kan ikke være rigtigt at gennemføre en lovgivning, der skiller landets borgere i folkepensionister og statspensionister. Der er ingen forståelse herfor blandt landets borgere. Nu taler man ganske vist om, at tjenestemændenes pension er det eneste, der knytter tjenestemændene til staten, således at tjenestemandsbegrebet kan opretholdes. Imidlertid er det min opfattelse, at tjenestemændene kunne knyttes lige så effektivt til staten ved kontraktforhold, i hvert fald for størstedelen af tjenestemændenes vedkommende.

Der skal nu nedsættes en kommission, som skal arbejde videre med dette spørgsmål, men en løsning af pensionsspørgsmålet samtidig med vedtagelsen af de foreliggende lovforslag ville have været heldigere. Må jeg i denne forbindelse gøre opmærksom på, at en tjenestemand's pension i mange tilfælde er udtryk for en renteafkastning af en formue på 250 000-300 000 kr. Det er håbløst for landets borgere i al almindelighed at tilvejebringe en sådan formue gennem et langt livs slid. Derfor findes det også urimeligt, at dette problem med hensyn til fremtidige ansættelser ikke er løst, så at bestemmelser derom kunne vedtages i forbindelse med de foreliggende lovforslag.

Jeg ønsker at understrege, at disse betragtninger kun gælder for fremtidige ansættelser, hvorimod de nuværende tjenestemænd naturligvis har krav på pension, fordi det er de ansættelsesvilkår, de er gået ind under.

Den revision, de foreliggende lovforslag er udtryk for, tilsigter dels at kombinere pensionsreglerne med rettighederne og pligterne efter folkepensionsloven, dels at regulere forholdet mellem lønning og samlet pension, herunder om nødvendigt at begrænse den pensionsmæssige virkning af eventuelle lønforhøjelser, som gennemføres ved lovrevisionen, samt endelig at finde frem til en mere hensigtsmæssig regel for beregning af tjenestemændenes pensionsbidrag end den nuværende. Denne lovgivning medfører, at tjenestemændene skal betale 4 pct. af den nye forhøjede bruttoløn, hvilket vil øge bidraget væsentligt, samtidig med at statens udgifter til pension vil gå tilsvarende ned.

Tjenestemændene har hidtil kunnet tage deres afsked med højeste egen- og enkepension ved det 65. år. Denne aldersgrænse sættes nu op til 67 år, for at højeste pension kan opnås. Dette betyder naturligvis også en lettelse i statens pensionsbyrde. Endelig nedsættes enkepensionen ret betydeligt, og betingelserne for at opnå den skærpes samtidig. Til gengæld øges pensionen til børn. Disse foranstaltninger anser vi for at være fornuftige og rimelige.

Om lovforslaget om normering og klassificering af tjenestemandstillinger har jeg ikke mange bemærkninger at gøre, ganske